

În al patrulea rând, reclamanta susține că acțiunea Comisiei s-a caracterizat prin încălcarea principiului de a aplica un tratament egal în fața legii tuturor întreprinderilor, întrucât Comisia a aplicat în mod eronat Liniile directoare privind calculul amenzilor ⁽²⁾. În plus, reclamanta susține că a fost încălcat principiul proporționalității de către Comisie, întrucât amenda care i-a fost aplicată a fost disproporționată în comparație cu amenzile aplicate tuturor celorlalți destinatari ai deciziei privind stabilizatorii de staniu și, în special, în comparație cu amenda aplicată societății Baerlocher.

În al cincilea rând, reclamanta invocă faptul că prin acțiunea Comisiei a fost distorsionată concurența pe piața comună, fiind încălcat articolul 101 TFUE, în măsura în care Comisia a aplicat incorect Liniile directoare privind calculul amenzilor.

În sfârșit, reclamanta susține că acțiunea Comisiei încalcă principiul unei bune administrări, întrucât investigația nu s-a desfășurat în mod diligent și operativ, fiind încălcat și dreptul reclamantei de a nu fi continuată investigația în perioada de examinare a cererilor adresate Tribunalului în cauza Akzo ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (Text cu relevanță pentru SEE) (JO L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167)

⁽²⁾ Liniile directoare privind metoda de stabilire a amenzilor aplicate în temeiul articolului 23 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 (JO C 201, p. 2)

⁽³⁾ Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 17 septembrie 2007, Akzo Nobel Chemicals și Akros Chemicals/Comisia (T-125/03 și T-253/03, Rep., p. II-3523)

Acțiune introdusă la 22 ianuarie 2010 — Ella Valley Vineyards/OAPI — Hachette Filipacchi Presse (ELLA VALLEY VINEYARDS)

(Cauza T-32/10)

(2010/C 80/65)

Limba în care a fost formulată acțiunea: franceza

Părțile

Reclamantă: Ella Valley Vineyards (Adulam) Ltd (Ierusalim, Israel) (reprezentant: C. de Haas, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Hachette Filipacchi Presse SA (Levallois-Perret, Franța)

Concluziile reclamantei

- Anularea în totalitate Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI la 11 noiembrie, întrucât a încălcat articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată efectuate de societatea ELLA VALLEY VINEYARDS conform articolelor 87-93 din Regulamentul de procedură al Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta.

Marca comunitară vizată: marca figurativă „ELLA VALLEY VINEYARDS” pentru produse din clasa 33 (cererea de înregistrare nr. 3 360 914).

Titularul mărcii sau al semnelui invocat în sprijinul opoziției: Hachette Filipacchi Presse SA.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca verbală franceză și marca verbală comunitară „ELLE” pentru produse din clasa 16 (marca comunitară nr. 3 475 365).

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția.

Decizia camerei de recurs: anulează decizia diviziei de opoziție.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 în măsura în care publicul vizat nu va stabili nicio legătură între mărcile în cauză, iar utilizarea mărcii „ELLA VALLEY VINEYARDS” nu va aduce foloase necuvenite din renumele mărcilor „ELLE” anterioare.

Acțiune introdusă la 28 ianuarie 2010 — ING Groep/Comisia

(Cauza T-33/10)

(2010/C 80/66)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: ING Groep NV (Amsterdam, Țările de Jos) (reprezentanți: O. Brouwer, M. Knapen și J. Blockx, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei contestate, inclusiv pentru motivul motivării neadecvate, în măsura în care prin această decizie se califică modificarea la tranzacția CBI drept ajutor suplimentar în valoare de 2 miliarde de EUR;

- anularea deciziei contestate, inclusiv pentru motivul motivării neadecvate, în măsura în care Comisia a condiționat aprobarea ajutorului de acceptarea interzicerii poziției de leader în materie de preț, astfel cum se prevede în decizie și în Anexa II la aceasta;

- anularea deciziei contestate, inclusiv pentru motivul motivării neadecvate, în măsura în care Comisia a condiționat aprobarea ajutorului de acceptarea unor cerințe privind restructurarea care depășesc ceea ce este adecvat și impus prin Comunicarea privind restructurarea.

- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În contextul tulburărilor de pe piețele financiare în septembrie/octombrie 2008, statul olandez a injectat, la 11 noiembrie 2008, 10 miliarde EUR de capital de bază de rangul 1 (Tier 1) (operațiune denumită în continuare „tranzacția CBI”) în ING (denumită în continuare „reclamanta”). Acest ajutor a fost aprobat în mod provizoriu de către Comisia Europeană la 12 noiembrie 2008 pentru o perioadă de șase luni.

În ianuarie 2009, statul olandez a acceptat să își asume riscul economic referitor la o parte din activele reclamantei care au suferit o devalorizare. Această măsură a fost aprobată în mod provizoriu de Comisia Europeană la 31 martie 2009, când statul olandez s-a angajat să prezinte un plan de restructurare a reclamantei. În octombrie 2009, reclamanta și statul olandez au încheiat un acord de modificare a tranzacției CBI originale pentru a permite o rambursare anticipată a unei jumătăți din aportul de capital CBI. O versiune finală a planului de restructurare a reclamantei a fost prezentat Comisiei la 22 octombrie 2009.

La 18 noiembrie 2009, Comisia a adoptat decizia atacată prin care a aprobat măsura de ajutor sub rezerva realizării angajamentelor privind restructurarea menționate în anexele I și II la decizie.

Prin acțiunea formulată, reclamanta solicită anularea în parte a deciziei din 18 noiembrie 2009 privind ajutorul de stat Nr. C 10/2009 (ex N 138/2009) acordat de Țările de Jos pentru susținerea activelor nelichide ale reclamantei și pentru planul de restructurare a acesteia, în măsura în care se pretinde că în această decizie (i) se califică modificarea tranzacției CBI drept ajutor suplimentar în valoare de 2 miliarde EUR, (ii) se condiționează aprobarea ajutorului de acceptarea interzicerii poziției de leader în materie de preț și (iii) aprobarea ajutorului de acceptarea unor cerințe privind restructurarea care depășesc ceea ce este adecvat și impus prin Comunicarea privind restructurarea.

Reclamanta susține că decizia atacată ar trebui anulată în parte pentru următoarele motive:

Prin intermediul primului motiv, referitor la modificarea tranzacției CBI, reclamanta susține că Comisia:

(a) a încălcat articolul 107 TFUE prin faptul de a constata că modificarea tranzacției privind capitalul de bază de rangul 1, încheiată între reclamantă și statul olandez, constituie ajutor de stat; și că

(b) a încălcat principiul diligenței și articolul 296 TFUE prin neexaminarea atentă și imparțială a tuturor aspectelor pertinente ale acestei spețe, prin neaudierea persoanelor în cauză și prin nemotivarea în mod adecvat a deciziei atacate;

Prin intermediul celui de al doilea motiv, referitor la interzicerea poziției de leader în materie de preț pentru ING și pentru ING Direct, reclamanta afirmă că Comisia:

(a) a încălcat principiul bunei administrări prin neexaminarea atentă și imparțială a tuturor aspectelor relevante ale acestei spețe și, în plus, Comisia a încălcat obligația de a motiva decizia în mod adecvat;

(b) a încălcat principiul proporționalității prin condiționarea aprobării ajutorului de interzicerea poziției de leader în materie de preț, care nu este adecvată, necesară sau proporțională;

- (c) a încălcat articolul 107 alineatul (3) litera (b) TFUE și a aplicat greșit principiile și liniile directoare prevăzute în Comunicarea privind restructurarea.

Prin intermediul celui de al treilea motiv, referitor la cerințele disproporționate de restructurare, reclamanta susține că decizia atacată este viciată de:

- (a) o eroare de apreciere, întrucât Comisia a calculat în mod greșit valoarea relativă și cea absolută a ajutorului și a încălcat principiul proporționalității și principiul bunei administrări prin impunerea unei restructurări excesive fără a fi examinat cu atenție și cu imparțialitate toate elemente de fapt pertinente care i-au fost furnizate; și
- (b) o eroare de apreciere și o motivare neadecvată prin devierea de la Comunicarea privind restructurarea atunci când a apreciat restructurarea impusă.

Recurs introdus la 28 ianuarie 2010 de Carlo De Nicola împotriva Hotărârii pronunțate la 30 noiembrie 2009 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-55/08, De Nicola/BEI

(Cauza T-37/10 P)

(2010/C 80/67)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurent: Carlo De Nicola (Strassen, Luxemburg) (reprezentant: L. Isola, avocat)

Cealaltă parte în proces: Banca Europeană de Investiții

Concluziile recurentului

- anularea hotărârii atacate;
- obligarea Băncii Europene de Investiții la plata cheltuielilor de judecată, a dobânzilor și a reevaluării monetare aferente creditului recunoscut.

Motivele și principalele argumente

Prezentul recurs este îndreptat împotriva Hotărârii Tribunalului Funcției Publice (TFP) din 30 noiembrie 2009. Prin această hotărâre a fost respinsă o acțiune formulată de domnul De Nicola, având ca obiect pe de o parte o cerere de anulare a deciziei prin care pârâta i-a respins calea de atac prin care viza reexaminarea evaluării pentru 2006, iar pe de altă parte, o cerere de anulare a deciziei Băncii privind promovările pentru anul 2006, în măsura în care nu a fost promovat prin acestea; o cerere de anulare a raportului de evaluare pentru 2006; constatarea faptului că a fost victimă a hărțuirii morale; obligarea Băncii la repararea prejudiciilor care consideră că i-au fost cauzate de hărțuire și, în sfârșit, o cerere de anulare a deciziei de refuz al acoperirii anumitor cheltuieli medicale legate de terapia cu laser.

În susținerea propriilor pretenții, reclamantul invocă următoarele motive:

- TFP, în mod nelegal, nu s-ar fi pronunțat, iar atunci când nu a pierdut din vedere complet obiectul acțiunii (de exemplu, al doilea și al treilea motiv din cererea de anulare, refuzul Comitetului de recurs de a se pronunța pe fond, etc.) a decis în mod voit să examineze numai anumite excepții.
- TFP nu s-ar fi pronunțat cu privire la cererea acestuia de verificare a comportamentului superiorilor săi din perspectiva criteriilor de evaluare adoptate de pârâtă. În plus, ar fi pretins în mod eronat că apreciază că respectivul comportament vexatoriu denunțat de recurent aparține angajaților, comportament pe care recurentul îl atribuie în mod direct și exclusiv BEI;
- Constituie de asemenea motiv de recurs respingerea probelor propuse și pretinsa răsturnare a sarcinii probei, precum și nemotivarea. În această privință, se reține că TFP ar fi omis să își motiveze mai multe argumente decisive, or ar fi dat o motivare contradictorie și/sau ilogică, deci care lipsește în esență. Se menționează în special refuzul de aplicare a articolului 41 din Statutul personalului, precum și respingerea cererii de anulare a raportului de evaluare pentru anul 2006.
- În sfârșit, recurentul consideră că fiind vorba despre un contract de muncă de drept privat, nu există premisele pentru a se proceda prin analogie și a se aplica în cauză norme și condițiile procesuale aplicabile pentru funcționarii comunitari care au contracte de drept public.